בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
עא 1638/05 (א 1384/04)
ג. ראו

בבית המשפט המחוזי בת"א

בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ת.פתיחה: 22/03/05 סדר דין: רגיל
מספר תיק חדש: ער 42156-03/05

המערערים: או אלכס
או ענה

ע"י ב"כ עו"ד יעקב דרורי / אפרת דרורי/ לירון חבוט

רח' ז'בוטינסקי 3 א' (מגדל יהלום) רמת גן

טל': 03-6131813 פקס: 03-6131815

דו-אל: jacob@drory-law.co.il

נ ג ד

המשיבה: אלזיה ראו

ע"י עו"ד אורי גלבוע

רח' מטודלה 3, ירושלים

טל': 02-5663121 פקס: 02-5619591

דו-אל: uri@gilboa-law.co.il

כתב ערעור

המערערת מתכבדת בזה להגיש לבית משפט נכבד זה את כתב הערעור על החלטתו של רשם בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (כב' השופט אילן שילה, רשם ביה"מ המחוזי בת"א) בת.א. 1384/04, בש"א 9318/04, אשר ניתנה ביום 17/3/2005 בהעדר הצדדים, והומצאה לב"כ המערערת ביום 20/3/2005.

העתק צילומי נכון ומאושר כדין של ההחלטה של רשם בית המשפט המחוזי כאמור לעיל מצורף לכתב ערעור זה כחלק בלתי נפרד ממנו ומסומן כ"נספח מס' 1".

בגדרה של ההחלטה נשוא הערעור דחה רשם ביה"מ המחוזי את הבקשה שהגישו המערערים לסילוק התובענה על הסף והורה למערערים לשלם למשיבה הוצאות הבקשה בסך 2,500 ש"ח, בתוספת מע"מ.

בית משפט נכבד זה מתבקש בזה לקבל את הערעור, לבטל את החלטתו של רשם בית המשפט המחוזי, להורות על סילוק התביעה על הסף, בהעדר סמכות עניינית, ולהורות על ביטול פסיקת הוצאות הבקשה, או לחילופין, על הפחתת סכום ההוצאות.

כמו כן מתבקש בזה בית משפט נכבד זה לחייב את המשיבה לשלם למערערים את הוצאות הערעור, בתוספת שכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין.

רקע והליכים

1. התובענה דנן היא תובענה אזרחית נגררת להרשעה בפלילים, אשר הוגשה על ידי המשיבה, כנגד המערערים.

העתק כתב התביעה שהוגש על ידי המשיבה מצ"ב ומסומן כנספח מס' 2.

2. כבר בכתב הגנתם טענו המערערים כי יש לדחות התובענה, בהעדר סמכות עניינית, או להעבירה לבית המשפט המוסמך.

העתק כתב ההגנה שהוגש על ידי המערערים מצ"ב ומסומן כנספח מס' 3.

3. במקביל להגשת כתב הגנתם, הגישו המערערים את הבקשה נשוא כתב ערעור זה, בקשה לסילוק התביעה על הסף. מספר טעמים עמדו ביסוד הבקשה. **ראשית**, התובענה, כפי שהוגשה, מסתמכת, רובה ככולה, על עובדות שאינן מהוות חלק מהכרעת הדין הפלילית, ואף על **עובדות אשר נוגדות את הכרעת הדין הפלילית**, זאת בניגוד לקבוע ב**סעיף 77 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב)** ועל כן אינה מתאימה להתברר במסגרת זו. להלן מספר דוגמאות, אשר פורטו גם בבקשת ובתשובת המערערים: **אחת מהעוולות הנטענות בתביעת התובעת היתה עוולת התקיפה** – המערערים לא הואשמו ולא הודו בעבירת התקיפה. נהפוך הוא, **בגזר הדין נקבע כי לא ננקטה כל אלימות פיזית כלפי המתלוננות**; עוולה נטענת נוספת היא **כליאה ופגיעה בחירות** – שוב מדובר בטענה עובדתית אשר הינה הפוכה למעשה לקבוע בפסק הדין, כדלהלן: "**המתלוננות לא נכלאו על ידי הנאשמים, הן היו משוחררות והתגוררו בתל אביב, בעוד הנאשמים התגוררו בנתניה...**" (ההדגשות שלי – ל.ח.); **עוולה נטענת נוספת היא ניתוק מהעולם החיצון** – גם טענה זו מנוגדת לקביעתו של בית המשפט הנכבד, שהובאה לעיל, לפיה המתלוננות היו משוחררות, ולכן היו חופשיות ליצור קשר עם העולם החיצון כאוות נפשן. על מנת שלא להלאות את בית המשפט הנכבד, לא ישובו המערערים ויפרטו את כל טענותיהם בעניין זה, כפי שנטענו בבקשתם/תשובתם. אולם, יצוין רק כי בתשובת המערערים לתגובת המשיבה לבקשת המחיקה נשוא ערעור זה, התייחסו המערערים לכל העוולות הנטענות בכתב התביעה והראו כי למעשה התביעה כולה נסמכת על עובדות שאינן מהוות חלק מהכרעת הדין הפלילית, או, למצער, על עובדות הנוגדות את הכרעת הדין הפלילית.

4. **שנית**, בכתב התביעה הועלו טענות רבות בדבר יחסי עבודה בין הצדדים וזכאות לפיצוי על סמך חקיקת העבודה. כיון שכך, טענו המערערים כי בית המשפט הנכבד הינו מחוסר סמכות לדון בעילות מתחום דיני העבודה ויש להעביר את התובענה, ככל הנוגע לעילה זו, לבית הדין לעבודה, שהוא בעל הסמכות הייחודית לדון בתובענה.

העתק בקשת המערערים לסילוק על הסף, כפי שהוגשה לבית המשפט, מצ"ב ומסומנת נספח מס' 4.

5. המשיבה הגישה תגובתה לבקשה, בהתאם להחלטת כבוד הרשם של ביה"מ המחוזי. בתגובתה טענה המשיבה, בדרך פרשנית, כי תביעתה מסתמכת על עובדות שנקבעו בהכרעת הדין כמהוות את העבירה. עוד טענה המשיבה, כי אין בין הצדדים יחסי עבודה וכי גם אם יש, לבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בתובענה מכוח סמכותו הנגררת לפי סעיף 76 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב).

העתק תגובת המשיבה לבקשה לסילוק על הסף, כפי שהוגשה לביה"מ, מצ"ב ומסומנת נספח מס' 5.

6. המערערים הגישו תשובה לתגובת המשיבה. בתשובתם הבהירו המערערים כי יש להסתמך על המסכת העובדתית כפי שנקבעה דה פקטו, ולא לקרא לתוכה, בדרך פרשנית, מסכת עובדתית מורחבת וכי בפועל, כתב התביעה נסמך על עובדות רבות שאינן מהוות את העבירות בהן הורשעו הנתבעים, ועל עובדות הנוגדות את הכרעת הדין, או עובדות שכלל לא אוזכרו בפסה"ד הפלילי ועל כן לא ניתן לדון בנושאים אלו במסגרת הליך זה, של תביעה אזרחית נגזרת להרשעה בפלילים.

עוד טענו המערערים בתשובתם כי בית המשפט הנכבד מחוסר סמכות ענייינית לדון בעילות מתחום דיני העבודה, וכי לא ניתן לרכוש סמכות בגררא בנוגע לעילה שהועלתה באופן ישיר על ידי התובעת (ולא כטענת אגב).

העתק תשובת המערערים לתגובת המשיבה, כפי שהוגשה לביה"מ, מצ"ב ומסומנת נספח מס' 6.

7. ביום 20/3/05 התקבלה במשרדי המערערים החלטת כבוד רשם בית המשפט המחוזי, השופט אילן שילה, בזו הלשון:

"טענות המבקשים בעניין מחיקה על הסף או העברה של חלק מהתביעה לביה"ד לעבודה מצריכים בירור עובדתי שאין מקומו בבקשה זו. הבקשה נדחית וכמובן שמרות (צ.ל. שמורות – ל.ח.) לנתבעים טענותיהם למשפט גופו. המבקשים ישאו בהוצאות המשיבה ובשכ"ט עו"ד בסך 2,500 ש"ח."

העתק ההחלטה צורף כנספח א' לעיל.

<u>ואלו נימוקי הערעור:</u>

8. **שגה כבוד הרשם בקובעו כי טענות המבקשים מצריכות בירור עובדתי, שאין מקומו במסגרת הבקשה.** ככלל, טענות בדבר העדר סמכות עניינית יש להעלות בשלב מוקדם ככל האפשר, וההלכות כיום קובעות, כי אם תטען טענה זו בשלב מאוחר מידי (בשלב הערעור לדוגמא) היא לא תידון. לפיכך, לא יכול להיות ספק כי המועד הנכון להעלאת טענת חוסר סמכות עניינית הוא במסגרת קדם המשפט.

9. **שנית, אם טענות המערערים לעניין סילוק על הסף ו/או העברת התובענה לביה"מ המוסמך, לא ידונו בשלב זה, עלול להווצר מצב בו ידון בית המשפט הנכבד בכל טענות הצדדים ואז יתברר כי ביה"מ היה מחוסר סמכות לדון.** תוצאה זו אינה רצויה שכן משמעותה בזבוז זמן שיפוטי יקר וניהול הליכים מיותרים על ידי באי כוח הצדדים. המערערים יטענו כי השלב הסביר וההגיוני לדון בטענות הללו הוא דווקא בשלב הקדם משפט, על מנת לא לנהל את התיק כולו, לרבות הוכחות, ולבסוף לגלות שלכאורה לא נעשה דבר.

10. **לא זו אף זו;** כבוד הרשם של ביה"מ המחוזי, אילן שילה, נתן החלטה לאחר הגשת בקשת הסילוק בזו הלשון:

"<u>אכן לכאורה חלק ניכר מהתביעה עניינו ביחסי עבודה, לכאורה הסמכות לכך בבית הדין לעבודה</u>. תואיל התובעת להביע עמדתה בשאלה זו בטרם אחליט בבקשה." (ההדגשות שלי – ל.ח.).

העתק ההחלטה מצ"ב ומסומן נספח מס' 7.

11. **ניתן לראות כי כבוד הרשם מצא ממש בטענות המערערים וציין בעצמו כי לכאורה סמכות הדיון מסורה לבית הדין לעבודה. כיון שכך, קשה לראות מה הטעם באי הכרעה והמשך ניהול הליכים בבית המשפט, בידיעה שקיים סיכוי יותר מסביר שהדיון יועבר בסופו של דבר לבית הדין לעבודה. המערערים יטענו כי מטעמי יעילות והמנעות מהארכת ההליכים שלא לצורך יש להכריע בדבר סמכותו העניינית של בית המשפט כבר בשלב זה.**

12. **שגה כבוד הרשם בכך שדחה את בקשת המערערים, אף על פי שהוא עצמו קבע כי יש בסיס לבקשה, כאמור.** בקובעו כי טענות הנתבעים שמורות להם למשפט גופו, גילה כבוד הרשם דעתו כי אין מקום לדחות את הטענות על פניהן. ברי כי בסמכות בית המשפט או הרשם לדחות הכרעתו למועד מאוחר יותר אולם ספק אם בסמכות הרשם לדחות בקשה לחלוטין, כאשר ברור שיש בה ממש וכאשר ברור שהבקשה מבוססת. המערערים יטענו כי לא היה מקום לדחות את הבקשה אלא לכל היותר היה מקום לדחות את ההכרעה בבקשה.

13. ולבסוף, **שגה כבוד הרשם בפסיקת הוצאות כה גבוהות לבקשה מעין זו, או הוצאות בכלל.** כפי שהובהר לעיל, אין מדובר בבקשה טורדנית או קנטרנית, מדובר בבקשה לגיטימית, אשר גם אליבא דה כב' הרשם יש לה בסיס איתן בדין. **המערערים לא נקטו בהליכי סרק ולא בזבזו את זמנו של ביה"מ לריק.** כיון שכך, נראה תמוה סכום ההוצאות הגבוה שפסק כבוד הרשם, בגין הגשת בקשה שלא היה מנוס מהגשתה, שכן לולא היתה מוגשת במועד זה, סביר כי היתה נשללת זכות המערערים להעלותה בשלב מאוחר יותר. **פסיקה של הוצאות כה גבוהות בגין הגשת בקשה עשויה להוביל לתופעה של שיתוק באי הכוח, שכן יתעורר חשש רציני מהגשת בקשות, גם אם הן הכרחיות, בשל החשש מהטלת הוצאות לא פרופורציונליות בגין הגשת הבקשה.** תמוהה עוד יותר הטלת ההוצאות לאור העובדה שגם אליבא דה רשם ביה"מ המחוזי הסמכות נתונה לכאורה לבית הדין לעבודה, דבר המצביע על כך שיש לקבל את הבקשה, וגם אם בחר כבוד הרשם לא להכריע בבקשה, עדיין לא היה מקום לפסוק הוצאות בנסיבות אלה.

14. **לא זו אף זו;** בהחלטת כבוד הרשם (נספח 1 לעיל) נטען כי זהו שלב מוקדם מידי לדון בטענות המערערים בבקשתם. המערערים יטענו כי על סמך נימוק זה ניתן היה לדחות את הבקשה לדיון במועד מאוחר יותר מלכתחילה, ולא לגרום למשיבה טרחה מיותרת בהכנת תגובה, ואז ודאי שלא היה מקום להטיל הוצאות. הלא כבר במועד הגשת הבקשה יכול היה לומר כבוד הרשם, כפי שאמר כעת, כי לדעתו אין זה המועד הנכון לדון בטענות המערערים בבקשתם, ויכול היה להחליט על סמך הבקשה בלבד ולא להזקק כלל לתגובה ותשובה לתגובה.

אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, מתבקש בזה בית משפט נכבד זה ע"י המערערים לקבל את הערעור, להפוך את החלטתו של רשם ביה"מ המחוזי, ככל האמור בכותרת לערעור זה, ולהורות על מחיקת התביעה והעברתה לבית הדין לעבודה, או לחילופין להורות לכבוד הרשם לדון בבקשה לגופו של עניין.
כן מתבקש בית המשפט הנכבד לבטל את פסיקת ההוצאות כנגד המערערים, או לכל הפחות, להפחית את סכומן.
כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה לשלם למערערים את הוצאות ערעור זה ושכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין.

לירון חבוט, עו"ד
ב"כ המערערים